

ВИЗНАЧЕННЯ «СТРАХОВОЇ ВИРОБНИЧОЇ СИСТЕМИ»

Кравчук Г. В., канд. екон. наук, доцент, докторант

ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України» (м. Суми)

За загально визначеними визначеннями, виробничий процес – це складний комплекс первинних процесів: основних, допоміжних і об-

слуговуючих підрозділів підприємства, що забезпечують своєчасний випуск заданої продукції. Це також сукупність взаємопов'язаних дій людей, засобів праці та природи, потрібних для виготовлення продукції. З погляду економічних відносин, промислове підприємство являє собою складну підприємницьку структуру, для якої характерні виробничо-технологічна та організаційно-економічна єдність, а також господарська самостійність.

Коли йде мова про такий вид діяльності, як надання послуг зі страхування, тобто як управлінська система розглядається страхова компанія, під виробничим процесом цілком обґрунтовано можна розглядати процес надання даною компанією страхової послуги.

Зважаючи на те, що системний підхід до будь-якого процесу є певним способом мислення та поєднання окремих сегментів в єдину композицію, то систему можна визначити як множинність, конкретні елементи якої мають певні притаманні лише певній комбінації ознаки, що є закономірно пов'язаними між собою і утворюють визначену цілісність. При цьому система повинна мати такі властивості, які є відсутніми у складових її елементах.

У такому випадку одразу виникає ціле коло особливостей щодо характеристики виробничого процесу у страховий компанії. Наприклад, коли ми говоримо про виробничий процес у традиційному розумінні, то мається на увазі, що він здійснюється у межах виробничої системи, а виробнича система – це особливий клас систем, які включають працівників, знаряддя і предмети праці та інші елементи, які необхідні для функціонування системи в процесі якої створюється продукція або послуги. Як правило, у традиційному розумінні виробнича система – це територіально окреслений (обмежений) комплекс, на якому (в якому) здійснюється виробництво. Коли мова йде про «виробничу систему» страхової компанії, територіальні обмеження, тобто конкретна територіальна приналежність, тієї або іншої операції не розглядається взагалі, бо це не має сенсу.

Як підтвердження тези щодо обґрунтованості розгляду операційних процесів страхової компанії як процесів виробничих, можна навести приклади побудови бізнес-процесів у багатьох дослідженнях, які проводяться у більшості своїй фахівцями з математичних

Секція 2. Інструменти фінансово-податкового регулювання соціально-економічного розвитку...
і інструментальних методів в економії і присвячені методам моделювання таких процесів.

У традиційному розумінні виробнича система – це виробниче підприємство (організація), на якому (у який) реалізуються виробничі операції. У випадку розгляду страхової діяльності, визначення «страхової виробничої системи» не обмежується тільки страховою компанією, як організацією. Це обумовлено специфікою надання страхової послуги і учасниками процесу надання послуги: страхувальник знаходиться поза межами страховика; третя особа, яка може стати учасником страхового процесу, не завжди взагалі знає про наявність страховика і про надання страхової послуги.

Таким чином, виробничий процес (у тому числі і процес надання страхової послуги) складається з великої кількості простих елементів, провідним з яких виступає технологічний процес та технологічна операція, яка уявляє собою закінчену частину технологічного процесу, що виконується за участю робітника чи автоматично, та складається з ряду дій. Від правильної і раціональної організації виробничих процесів залежать результати господарської діяльності підприємства (організації), економічні показники його роботи, собівартість продукції (послуги), прибуток і рентабельність тощо.

УДК 339.138

МАРКЕТИНГОВЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ ИННОВАЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ В УСЛОВИЯХ МОДЕРНИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ

Ложникова А. В., канд. экон. наук, доцент кафедры системного менеджмента и предпринимательства
Мрако Н. Ф., ассистент кафедры маркетинга и логистики,
Краковецкая И. В., канд. экон. наук, доцент кафедры маркетинга и логистики
Тюмский государственный университет

Центральной категорией текущей экономической политики в России является модернизация и технологическое развитие всех отраслей народного хозяйства. При этом инновационное развитие должно стать основой такой модернизации. Важную роль в иннова-